

مجتمع آموزشی، پژوهشی و درمانی پیامبر اعظم (ص)
بندرعباس

آبله میمونی

شناسنامه پمفلت آموزشی کد: P.E:01/07/30-003

عنوان	آبله میمونی
تهیه کننده	رقیه کوهستانی
تایید کننده	کمیته آموزش به بیمار
سال تهیه	۱۴۰۱/۰۷/۳۰
سال بازنگری	۱۴۰۴/۰۱/۱۵
ناظر کیفی: سوپروایزر آموزش سلامت	
تایید کننده علمی: خاتم دکتر الهام براهیمی-متخصص بیماری های عفونی	

وقتی از نظر جسمی به آنها نزدیک هستید، آنها باید از ماسک طبی استفاده کنند، به خصوص اگر سرفه می کنند یا ضایعاتی در دهان خود دارند. شما هم باید ماسک بزنید، تا حد امکان از تماس پوست با پوست خودداری کرده و برای تماس مستقیم با ضایعات دستکش یکبار مصرف بپوشید. در صورتی که خود شخص نمی تواند این کار را انجام دهد، هنگام تعویض لباس یا روتختی وی از ماسک استفاده کنید.

دستان خود را با آب و صابون یا مرتباً محلول پس از تماس با فرد دست حاوی الکل تمیز کنید، خصوصاً مبتلا، لباسها، روتختی ها، حوله ها و سایر وسایل یا سطوحی که فرد مبتلا لمس کرده یا ممکن است دانه های پوستی یا ترشحات تنفسی آنها با این وسایل تماس داشته باشد (مانند قاشق و چنگال و ظروف).

لباس ها، حوله ها، پارچه ها و ظروف غذای فرد را با آب گرم و مواد شوینده بشویید. سطوح آلوده را تمیز و ضد عفونی کنید و زباله های آلوده (مانند پانسماها) را به طور مناسب دور بریزید.

توصیه می شود از زمان بروز علائم اولیه تا بهبودی کامل ضایعات پوستی (دوره سرایت بیماری) از تماس جنسی خودداری شود.

منبع: <https://iec.behdasht.gov.ir/>

این ویروس همچنین میتواند از طریق جفت از مادر به جنین، یا از طریق تماس پوست به پوست از والدین به کودکان منتقل شود. در حال حاضر مشخص نیست که آیا افرادی که علائمی ندارند می توانند بیماری را پخش کنند یا خیر.

چه کسانی در خطر ابتلا به آبله میمونی هستند؟

هر فردی که با کسی که علائم آبله میمونی دارد یا با حیوان آلوده تماس جسمی نزدیک داشته باشد بیشتر در معرض خطر عفونت است. افرادی که در برابر آبله واکسینه شده اند، احتمالاً در برابر عفونت آبله میمونی نیز مصونیت دارند. با این حال، بعید است افراد جوانتر در برابر آبله واکسینه شده باشند، زیرا پس از سال ۱۹۸۰ واکسیناسیون آبله در سراسر جهان متوقف شد چرا که در این سال آبله اولین بیماری انسانی بود که در دنیا ریشه کن شد. حتی افرادی که علیه آبله واکسینه شده اند و در برابر آبله میمونی نیز تا حدی مقاوم هستند، آنها نیز باید اقدامات احتیاطی برای محافظت از خود و دیگران انجام دهند.

کارکنان بهداشتی نیز به دلیل قرار گرفتن طولانی تر در معرض ویروس در معرض خطر بیشتری قرار دارند.

چگونه می توانم از خود و دیگران در برابر آبله میمونی

محافظت کنم؟

شما می توانید با محدود کردن تماس با افرادی که مشکوک به آبله میمونی هستند یا ابتلای آنها تایید شده، خطر ابتلای خود را کاهش دهید.

اگر به دلیل اینکه کارمند بهداشتی-درمانی هستید یا اینکه با شخص بیمار زندگی می کنید، نیاز به تماس جسمی با فرد دچار آبله میمونی دارید، فرد مبتلا را تشویق کنید تا خود را ایزوله کند و در صورت امکان، هرگونه ضایعه پوستی را پوشاند (مثلاً با پوشیدن لباس روی بثورات).

آبله میمونی چیست؟

آبله میمونی یک بیماری است که توسط ویروس آبله میمونی ایجاد می‌شود. این بیماری بین انسان و حیوان مشترک است، به این معنی که می‌تواند از حیوانات به انسان سرایت کند و همچنین از فردی به فرد دیگر منتقل شود. این بیماری آبله میمونی نامیده می‌شود زیرا اولین بار در سال ۱۹۵۸ در میان میمون‌هایی که برای تحقیقات و پژوهش نگهداری می‌شدند شناسایی شد. این بیماری بعدها در سال ۱۹۷۰ در انسان نیز مشاهده شد.

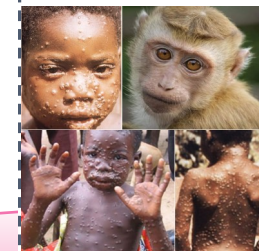
توجه آبله میمونی ارتباطی با آبله مرغان ندارد.

آبله میمونی معمولاً در کجا یافت می‌شود؟

آبله میمونی در مناطق غربی و مرکزی آفریقا یافت می‌شود، جایی که جنگل‌های بارانی استوایی وجود دارد و حیواناتی که ممکن است حامل ویروس باشند معمولاً زندگی می‌کنند. افراد مبتلا به آبله میمونی گهگاه در کشورهای دیگر خارج از مناطق غربی و مرکزی آفریقا و به دنبال سفر از مناطقی که آبله میمونی بومی است شناسایی می‌شوند.

علائم آبله میمونی چیست؟

علائم آبله میمونی معمولاً شامل تب، سردرد شدید، دردهای عضلانی، کمردرد، سطح انرژی پایین، تورم گره‌های لنفی و دانه‌ها یا تاول‌های پوستی است. دانه‌های پوستی معمولاً در عرض یک تا سه روز پس از شروع تب آشکار می‌شوند. تاول‌ها ممکن است صاف یا کمی برجسته باشند، با مایع شفاف یا زرد پر شده و سپس پوسته و خشک شده و بریزند. تعداد تاولها در یک فرد می‌تواند از چند عدد تا چند هزار متغیر باشد. دانه‌ها روی صورت، کف دستها و کف پا متمرکز می‌شوند. آنها همچنین می‌توانند در دهان، اندام تناسلی و چشم یافت شوند.

بهبودی علائم معمولاً بین دو تا چهار هفته طول می‌کشد و بدون درمان خود به خود از بین می‌روند. از زمان بروز علائم اولیه تا زمانیکه تمام ضایعات پوستی، پوسته شده، دلمه‌ها افتاده و لایه‌های از پوست تازه در زیر آن تشکیل شود، امکان انتقال بیماری وجود دارد.

”بیماری آبله میمونی در دوره کمون مسری نیست.“

آیا افراد ممکن است از آبله میمونی بمیرند؟

در بیشتر موارد، علائم آبله میمونی به خودی خود در عرض چند هفته از بین می‌رود، اما در برخی افراد می‌تواند منجر به عوارض جدی و حتی مرگ شود. نوزادان، کودکان و افراد مبتلا به نقص ایمنی زمین‌های ممکن است در معرض خطر علائم جدی‌تر و مرگ ناشی از آبله میمونی باشند. عوارض موارد شدید آبله میمونی شامل عفونت‌های پوستی، ذات‌الریه، گیجی و عفونت‌های چشمی است که می‌تواند منجر به از دست دادن بینایی شود. در زمان‌های اخیر حدود ۳ تا ۶ درصد مرگ در مبتلایان در کشورهای بومی گزارش شده‌اند که اغلب در کودکان یا افرادی بوده است که ممکن است دچار مشکلات سلامتی دیگری بوده باشند. توجه به این نکته مهم است که این رقم ممکن است بیش از مقدار حقیقی برآورد شده باشد زیرا نظام مراقبت در کشورهای بومی محدود است.

آبله میمونی چگونه از حیوانات به انسان سرایت می‌کند؟

آبله میمونی می‌تواند هنگام تماس فیزیکی با حیوان آلوده به انسان سرایت کند. میزبانان جانوری این ویروس شامل جوندگان و نخست‌سانان هستند.

-تماس مستقیم با خون، مایعات بدن، یا ضایعات پوستی یا مخاطی حیوانات آلوده

-خوردن گوشت خام و یا کاملاً پخته نشده و سایر محصولات حیوانی حیوانات آلوده

-گاز گرفتن یا چنگ زدن و ایجاد خراش توسط حیوانات آلوده

-استفاده از محصولات ساخته شده از حیوانات آلوده

-لمس و یا حمل حیوانات آلوده یا مرده

آبله میمونی چگونه از فردی به فرد دیگر سرایت می‌کند؟

افراد مبتلا به آبله میمونی طی زمانی که علائم دارند (معمولاً بین دو تا چهار هفته) سرایت دهنده هستند. شما ممکن است از طریق تماس جسمی نزدیک با فردی که علائم دارد، به آبله میمونی مبتلا شوید. به ویژه دانه‌های پوستی، مایعات بدن (مانند آب، چرک یا خون ناشی از تاولهای پوستی) و دلمه‌ها عفونی هستند. لباس، روتختی، حوله یا اشیایی مانند قاشق و چنگال/ظروف غذاخوری که در اثر تماس با فرد مبتلا به ویروس آلوده شده‌اند نیز می‌توانند دیگران را دچار کنند.

زخمها، ضایعات یا جراحات دهان نیز می‌توانند عفونی باشند، به این معنی که ویروس می‌تواند از طریق بزاق انتشار یابد. بنابراین افرادی که از نزدیک با فرد مبتلا در ارتباط هستند، از جمله کارکنان بهداشتی، اعضای خانواده و شرکای جنسی، در معرض خطر بیشتری برای عفونت هستند.

